

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๐

เทศบาลตำบลโซพิสัย

อำเภอโซพิสัย จังหวัดบึงกาฬ

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๐

เทศบาลตำบลไชยพลชัย

อำเภอไชยพลชัย จังหวัดบึงกาฬ

ประกาศเทศบาลตำบลโซ่พิสัย
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

ด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์
และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ และนายกเทศมนตรีตำบลโซ่พิสัยได้ลงนามประกาศใช้เทศบัญญัติดังกล่าว
แล้ว ให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวิเชียร คงทัน)
นายกเทศมนตรีตำบลโซ่พิสัย

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโชพิสัย
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลโชพิสัย เรื่อง การควบคุมฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑(๒) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๙ เทศบาลตำบลโชพิสัยจึงตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลโชพิสัย และความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโชพิสัย เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐”

ข้อ ๒. ให้เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลโชพิสัย เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลโชพิสัยแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัติหรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลโชพิสัย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลโชพิสัยแต่งตั้ง

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ปศุสัตว์ สัตว์แพทย์หรือบุคคลอื่นผู้ซึ่งได้ผ่านการฝึกอบรมพนักงานตรวจเนื้อสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ส่วนท้องถิ่น

“คณะกรรมการชุดเฉพาะกิจ” หมายความว่า คณะทำงานชุดเฉพาะกิจควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์จังหวัดบึงกาฬ

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในร่างสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

“โรคระบาดสัตว์” หมายความว่า โรคครีเนเตอร์เปสต์ โรคเฮโมรายิกเซฟติซีเมีย โรคแอนแทรกซ์ โรคเซอร่า โรคสารติก โรคมกคล่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคอหิวาต์สุกร และโรคอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาต หรือใบกำกับซาก หรืออาชญาบัตร

ข้อ ๕. โรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลโชฬาลัย หยุดทำการฆ่าสัตว์ในวันพระและวันสำคัญ ดังนี้

(๑) วันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ ๒๘ กรกฎาคมของทุกปี

(๒) วันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ ในวันที่ ๑๒ สิงหาคมของทุกปี

(๓) วันมาฆบูชา ของทุกปี

(๔) วันวิสาขบูชา ของทุกปี

(๕) วันอาสาฬหบูชา ของทุกปี

(๖) วันเข้าพรรษา ของทุกปี

(๗) วันออกพรรษา ของทุกปี

ข้อ ๖. การหยุดฆ่าสัตว์ ตามข้อ ๕ นับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ น. ของวันก่อนวันพระและวันสำคัญ (เรียกว่า “วันโกน”) จนถึง ๒๔.๐๐ น. ของวันหยุดทำการฆ่าสัตว์ (๓๐ ชั่วโมง)

ข้อ ๗. ในกรณีที่มีการฆ่าเพื่อบริโภคในงานเลี้ยงสังสรรค์ งานประเพณี งานพิธีการทางศาสนา หรืองานบุญต่างๆ ซึ่งมีใช่เพื่อการจำหน่าย และประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลโชฬาลัย จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทุกประการ ยกเว้นกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ ๘. ให้ผู้ขออนุญาตฆ่าสัตว์ ยื่นคำร้องขออนุญาตฆ่าสัตว์ ถ้าเป็นโค กระบือต้องแนบตัวพิมพ์รูปพรรณ ที่งานจัดเก็บรายได้ กองคลัง สำนักงานเทศบาลตำบลโชฬาลัย แล้วนำสัตว์ไปถึงโรงฆ่าสัตว์เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตัวสัตว์ว่าถูกต้องกับตัวพิมพ์รูปพรรณหรือไม่ เมื่อถูกต้องทุกประการก็ให้เสียค่าอากร ค่าธรรมเนียมและค่าบริการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่เทศบาลตำบลโชฬาลัยกำหนดและออกใบอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๙. สัตว์ที่จะทำการฆ่า ต้องนำเข้าโรงพักสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ พร้อมด้วยใบอนุญาตฆ่าสัตว์ของวันนั้น เพื่อให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบก่อนฆ่า ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น. ถึง ๑๘.๐๐ น.

ข้อ ๑๐. โค กระบือ ที่นำเข้าโรงพักสัตว์ เจ้าของสัตว์จะต้องจัดหาเชือกผูกมัดให้มันคงจนเป็นที่มั่นใจว่าจะไม่ขาดหลุดไปทำร้ายสัตว์ตัวอื่นได้ มิฉะนั้นทางโรงฆ่าสัตว์จะไม่รับผิดชอบใดๆทั้งสิ้น

ข้อ ๑๑. หากสัตว์มีการบาดเจ็บหรือตายระหว่างการเคลื่อนย้ายหรือภายในโรงพักสัตว์ เนื่องจากความประมาทเลินเล่อของเจ้าของสัตว์เอง ทางโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลโซ่พิสัยจะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๒. ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินค่าอากร ค่าธรรมเนียม และค่าบริการสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้นได้

ข้อ ๑๓. สัตว์ทุกชนิดจะฆ่าได้เฉพาะตัวที่ได้รับอนุญาตจากเทศบาลตำบลโซ่พิสัยและฆ่าภายในวันและเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และห้ามนำออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนผ่านการตรวจโรคของพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่า เนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ ๑๕. เนื้อสุกรที่ฆ่าชำแหละ เมื่อผ่านการตรวจโรคและได้ประทับรับรองที่ซากและได้รับใบอนุญาตคืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่เรียบร้อยแล้วจึงสามารถนำเนื้อสุกรออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๖. เนื้อโค กระบือที่ฆ่าชำแหละ เมื่อผ่านการตรวจโรคและได้ประทับตรารับรองที่ซากและได้รับใบอนุญาตคืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่เรียบร้อยแล้ว จึงสามารถนำเนื้อสัตว์นั้นออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๗. เนื้อสัตว์จะเปิดให้นำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้ ตั้งแต่ ๐๑.๐๐ น. เป็นต้นไป ทุกๆวันเว้นแต่ในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์มากกว่าปกติและมีความจำเป็นก็จะเปิดให้นำออกก่อนที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่สัตว์สูญหายภายในโรงฆ่าสัตว์ ทางเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์จะต้องดำเนินการตรวจสอบให้ถูกต้องเสียก่อนจึงจะเปิดให้นำเนื้อสัตว์ออกไปได้

ข้อ ๑๘. ก่อนเวลา ๐๖.๐๐ น. ให้เจ้าของสัตว์ที่นำสัตว์มาฆ่าในวันนั้น ตรวจสอบจำนวนสัตว์ของตนภายในโรงฆ่าสัตว์ หากมีจำนวนไม่ถูกต้องให้แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ก่อนเวลา ๑๒.๐๐ น. เมื่อเกินเวลาดังกล่าวทางโรงฆ่าสัตว์จะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๙. ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการขออนุญาตฆ่าสัตว์

ข้อ ๒๐. ห้ามมิให้บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลหรือเจ้าของสัตว์ เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์โดยมิได้รับอนุญาต ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น

ข้อ ๒๑. หากบุคคลภายนอก มีความจำเป็นหรือมีกิจจะต้องเข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์ภายในเวลาดังกล่าว จะต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ทุกครั้ง

ข้อ ๒๒. บุคคลที่เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์จะต้องช่วยกันรักษาความสะอาด ห้ามมิให้บุคคลใดปิดประกาศ ชีตเขียนข้อความ บนผนังหรืออาคารหรือภายในเขตบริเวณโรงฆ่าสัตว์ อันเป็นเหตุให้เกิดความสกปรกโดยเด็ดขาด หากตรวจสอบหรือพบเห็นจะให้ผู้คนนั้นรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ข้อ ๒๓. ผู้ที่เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์ทุกคน จะต้องมีความประพฤติเรียบร้อย ไม่ดื่มสุราหรือของมีเมา หรือเสพสารเสพติด ไม่เล่นการพนัน ไม่มีพฤติกรรมชั่วช้า หรือมีวาทะก้าวร้าวผู้อื่น หรือต่อเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ หรือมีการกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบ รุนแรง ทำให้เกิดความเสียหายแก่โรงฆ่าสัตว์หรือมีการกระทำให้ทรัพย์สินของโรงฆ่าสัตว์เกิดความเสียหาย หรือขัดคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์จะห้ามมิให้บุคคลนั้นเข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์อีกต่อไป และรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น

ข้อ ๒๔. ผู้ใดที่ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามเทศบัญญัติให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้น ซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจหรือในกรณีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมอบอำนาจให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

ข้อ ๒๕. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘, ข้อ ๑๓, ข้อ ๑๙, และข้อ ๒๔. โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามมาตรา ๒๙(๑) และ(๒)

ข้อ ๒๖. ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์จากแหล่งอื่น ที่มีได้มีการขออนุญาตฆ่าสัตว์ถูกต้องตามกฎหมายเข้ามาจำหน่ายในตลาดสดเทศบาลตำบลไชยพิสัย

ข้อ ๒๗. ในกรณีที่มีการพบว่ามีการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์หรือลักลอบฆ่าสัตว์เถื่อนให้คณะทำงานชุดเฉพาะกิจดำเนินการตามกฎหมายกับผู้กระทำความผิดได้ทุกพื้นที่

* ข้อ ๒๘. ให้นายกเทศมนตรีตำบลไผ่พิสัย เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจในการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวิเชียร คงทัน)

นายกเทศมนตรีตำบลไผ่พิสัย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายพลพงษ์ ศรีสมัย)

นายอำเภอไผ่พิสัย

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ ๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ ๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ ๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ ๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ ๒๐ สตางค์
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๒๐ บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ ๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ ๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ ๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ ๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ ๒๐ สตางค์
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๒๐ บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

